

формування та раціонального використання фінансових ресурсів, а також альтернативного вибору джерел фінансування.

Фінансова стратегія, включаючи різноманітні методи та інструменти формування фінансових ресурсів, їх розподілу та використання, орієнтована на збільшення ринкової вартості підприємства, а також добробуту його власників в умовах швидкозмінного зовнішнього середовища [4, с. 198].

Отже, фінансова стратегія підприємства є невід'ємною складовою частиною та важливим елементом системи менеджменту підприємства, посідаючи центральне місце серед його функціональних стратегій, визначає основні напрями підвищення ефективності управління, досліджуються фактори мікросередовища підприємства, аналізується кон'юнктура фінансового ринку, виявляються можливості та загрози, сильні та слабкі сторони його фінансової діяльності та розвитку фінансових відносин з контрагентами.

Використана література:

1. Ігнат'єва І. А. Стратегічний менеджмент: Підручник. – К.: Каравела, 2012. – 480с.
2. Бровкова О. Г. Стратегічний менеджмент: Навч. посіб. – К.: «Видавництво Центр учб. літ-ри», 2012. – 224с.
3. Основи менеджменту: / За науковою ред. проф. В. Г. Федоренка – К.: Алерта, 2007. – 420с.
4. Фінансова стратегія в системі менеджмента підприємства. Будняк Н. М., Курдельчук Р. І. // Економіка і суспільство, 2017 – № 8.
5. Фінансовий менеджмент: підручник /Г. О. Партин, Н. Є. Селюченко. – Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2018. – 388с.
6. Петрова А.И. Финансовая стратегия как инструмент управления стоимостью предприятия в современных экономических условиях / А. И. Петрова, А. И. Заруднев// Современные научные исследования и инновации. – 2013. – № 10. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://web.snauka.ru/issues/2013/10/26684>.

Теоретичні засади стратегічного управління підприємством
Шумська Ю. – здобувач вищої освіти за другим (магістерським) рівнем
2 курсу спеціальності «Менеджмент»
Національний фармацевтичний університет
Науковий керівник: **Миколенко О. П.**, к.е.н., доцент кафедри
менеджменту і адміністрування,
Національний фармацевтичний університет

Варто виділити кілька основних підходів до визначення сутності стратегічного управління підприємством: системний, процесний та ситуаційний. Так, з одного боку, стратегічне управління підприємством розглядається як самостійно діюча система, яка передбачає аналіз стану усіх сфер функціонування підприємства. З другого боку, стратегічне управління підприємством є процесом реалізації розроблених заходів, спрямованих на досягнення ефективного економічного розвитку цього підприємства. З

третього – стратегічне управління повинно ґрунтуватись на постійному аналізі й розумінні ситуації, динаміки її зміни.

В роботі запропоновано структурно-логічну модель удосконалення стратегічного управління підприємства, яка складається із сукупності етапів робіт і передбачає:

1. Оцінку ефективності стратегічних альтернатив, реалізованих у минулі стратегічні періоди.

2. Визначення поточного профілю організації.

3. Оцінку наявного формату стратегічного управління з погляду ступеня його формалізації, специфіки, ефективності та інструментальної бази.

При цьому, необхідність підтримки стратегічної орієнтації підприємства робить стратегічне управління процесом безперервним і динамічним. Тому потрібен неодноразовий аналіз та діагностика підприємства, які можуть бути основою такого процесу, оскільки надають виважену інформацію. В даному випадку, розробка стратегічних рішень не може бути довготривалою через досить швидку зміну середовища, в якому функціонує.

Використана література:

3. Кобелєв В. М. Теоретичні та методологічні основи формування стратегії розвитку підприємства / В. М. Кобелєв, Ю. В. Захарченко // Вісник економіки транспорту і промисловості. – 2013. – № 42. – С. 297–303.

4. Дончак Л. Г. Сутність та удосконалення стратегічного управління підприємством / Л. Г. Дончак, О. М. Ціхановська // Економіка. Управління. Інновації. Вип. – № 2 (17). – 2016. – С. 12–24.

Дослідження сучасних моделей управління партнерством

Шуть О. Ю., менеджер з адміністративної діяльності

ТОВ «ГРАНД МАРИН»

ksu.okey@gmail.com

В мінливих умовах функціонування сучасних підприємств особливого значення набуває не лише здатність пристосуватись до змін, але й уміння досягати стійкого розвитку у тривалій перспективі. Одним з перспективних методів побудови ефективної моделі управління підприємством стає налагодження та розвиток партнерських відносин. Формування довгострокової взаємодії дозволяє партнерам отримати синергетичні можливості, що виникають в результаті обміну ресурсами, інформацією, технологіями. У зв'язку з цим набуває актуальності дослідження моделей, що дозволяють будувати, розвивати та управляти партнерством.

Питання управління партнерськими відносинами охоплює чимало площин та розглядається з різних точок зору. Узагальнюючи дослідження щодо моделей управління партнерством, в залежності від фокусування на певній характеристиці, їх можна поділити на декілька груп:

1. Моделі, орієнтовані на аналіз структури відносин. Їх вважають універсальними. Перевагою вказаних моделей є простота та зручність застосування для опису взаємовідносин підприємства.